

❦
❦
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

❦ אָמַר מְוֹהַרְנֵי תִּצְיָ"ל "עָדָּךְ אֲנִי מַקְוֶה שֶׁיִּהְיֶה מִסְפְּרֵי רַבְנֵנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל" ❦
 ❦ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֲנִי" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ❦

**בְּשִׁנָּה מֵעוֹבְרֵת לְוֹמְרִים בְּאֶדְרָא אֵי בְּסִפְרִים "הַשְּׁתַּפְכוֹת
 וּמַשִּׁיבַת זַפְשִׁי" עֲבֹר לְסוֹף הַסֵּפֶר וְשִׁם תִּמְצַע לְאֵת סֵדֶר
 הַלְמוּד לְאֶדְרָא אֵי:**

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם א' אֶדְרָא (ב' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ אֶדְרָא)

סֵדֶר לְקוֹטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹמִי:

תּוֹרָה ט

הָאֶדְרָא רַבָּא קְדִישָׁא (נְשֵׂא דִף קב"ח):

**פְּתַח רַבִּי שְׂמַעוֹן וְאָמַר, עַתָּה לַעֲשׂוֹת לָהּ. אֲמַאי עַתָּה
 לַעֲשׂוֹת לָהּ, מִשּׁוֹם דְּהִפְרוּ
 תּוֹרְתָהּ. מַאי הִפְרוּ תּוֹרְתָהּ, תּוֹרָה דְּלַעֲלָא דְּאִיְהִי מִתְּבַטְּלָא
 אִי לָא יִתְעַבֵּד בְּתַקוּנֵי דָּא. וְלַעֲתִיק יוֹמִין אֶתְמַר. כְּתִיב:
 "אֲשַׁרְיָהּ יִשְׂרָאֵל מִי כְּמוֹךָ", וְכְתִיב: "מִי כְּמוֹךָ בְּאֵלִים ח'".
 קָרָא לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרַח אֹתְבֵּה קַמָּה, וְלְרַבִּי אֲבָא מִסְטָרָא
 אַחֲרָא, וְאָמַר: אֲנִן כְּלָלָא דְּכָלָא. עַד כָּאן אֶתְתַּקְּנוּ קַיָּמִין.
 אֲשַׁתִּיקוּ, שְׂמַעוּ קָלָא, וְאֶרְכַּבְתִּין דָּא לְדָא נְקִשָּׁן. מַאי קָלָא,
 קָלָא דְּכְנוּפִיָּא עֲלָאָה דְּמִתְּכַנְפִּי:**

א דַּע שֵׁישׁ שְׂבִילֵי הַתּוֹרָה, שֵׁישׁ בָּהֶם הַתְּבוּנָנוֹת גְּדוֹל מְאֹד.
 שְׂאִי אֶפְשָׁר לָבוֹא לְהַתְּבוּנָנוֹת הַזֹּאת, כִּי-אִם עַל-יַדֵּי
 עֲשִׂירוֹת. כְּמוֹ שְׂבַפְשֵׁטִי אוֹרִיתָא 'אִם אֵין קָמַח אֵין תּוֹרָה' (אָבוֹת
 פָּרָק ג), וְצָרִיךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ עַל כָּל פְּנִים פְּרַנְסָה. כְּמוֹ כֵּן לְהַתְּבוּנָנוֹת
 הַזֹּאת, שְׂחֹא גְּדוֹל מְאֹד, צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ עֲשִׂירוֹת גְּדוֹל מְאֹד.

שִׁיחִיָּה לוֹ הוֹן רַב, וְלֹא תַחֲסֹר כָּל בָּהּ. כִּי צָרִיךְ כָּל הוֹן דְּעֹלְמָא, לְהַתְּבוֹנְנוֹת הַזֹּאת. וּבְנֵי יִשְׁשַׁכָּר שֶׁחִיָּה לָהֶם זֹאת הַהַתְּבוֹנְנוֹת, בְּבַחֲיִנַת (דְּבַר־הַיָּמִים א י"ב): "וּמְבַנֵּי יִשְׁשַׁכָּר יוֹדְעֵי בִינָה", לֹא זָכוּ לָזֶה, כִּי־אִם עַל יְדֵי עֲשִׂירוֹת, בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית מ"ט): "יִשְׁשַׁכָּר חֲמוֹר גָּרָם", וְתַרְגּוּמוֹ: 'עֲתִיר בְּנִכְסִין'. וְעַל כֵּן מֹשֶׁה וְכָל הַנְּבִיאִים הָיָה לָהֶם עֲשִׂירוֹת גְּדוֹל מְאֹד, כְּדֵי לָבוֹא עַל יָדוֹ לְהַתְּבוֹנְנוֹת הַזֹּאת. וּמַחֲמַת שֵׁישׁ בְּהַתּוֹרָה הַתְּבוֹנְנוֹת הַזֹּאת, עַל כֵּן נִקְרְאת הַתּוֹרָה הוֹן (עֵיז עִירוּבִין נ"ד):

וְכֵן כָּל מִי שֶׁעָבַר דֶּרֶךְ יָדָם הַתּוֹרָה, הָיָה לָהֶם עֲשִׂירוֹת גְּדוֹל מְאֹד. דִּהְיִינוּ מֹשֶׁה רַבֵּנוּ שֶׁהֵבִיא הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, הָיָה עֹשֶׂיר גְּדוֹל כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנְךָ לְבָרְכָהּ (עֵיז נְדָרִים ל"ח). וְכֵן רַבֵּי שְׁסֵדֶר וְחֲתָם הַמְּשֻׁנִּיּוֹת, וְכֵן רַב אֲשִׁי שֶׁחִיָּה חֲתִימַת הַתְּלֻמוֹד, וְסֵדֶר אֶת כָּל הַתְּלֻמוֹד, שְׁגַם־כֵּן הָיוּ עֹשִׂירִים גְּדוֹלִים מְאֹד כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנְךָ לְבָרְכָהּ (גִּטִּין נ"ט וְעֵיז בְּבֵא־מְצִיעָא פ"ה). כִּי מַחֲמַת שֶׁתְּקַנּוּ וְסֵדְרוּ אֶת כָּל הַתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פִּהּ, וְעָבַר דֶּרֶךְ יָדָם הַתּוֹרָה, עַל כֵּן הָיוּ גַם כֵּן עֹשִׂירִים כַּנֵּ"ל, כִּי צָרִיךְ עֲשִׂירוֹת גְּדוֹל לְהַתְּבוֹנְנוֹת הַנֵּ"ל.

וְזֶה בְּחִינַת (שְׁמוֹת ל"ד): "פָּסַל לָךְ", וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנְךָ לְבָרְכָהּ (ירוּשְׁלָמִי שְׁקָלִים פ"ה וּנְדָרִים ל"ח): 'הַפְּסִלְתָּ יְהִיֹּךְ שְׁלָךְ וְכוּ'. כִּי כְּמוֹ שֶׁבְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה, קָדָם שֶׁמְחַדְּשִׁין אִיזָה פְּשָׁט, צָרִיךְ לֹאמֹר מִקְּדָם הַקְּדָמוֹת. וְאַחֲר־כֵּן מְשַׁלְּכִין הַתְּקַדְּמוֹת, וּבָאִים אֶל הַמְּכַוֵּן. כִּי הָעֶקֶר הוּא הַמְּכַוֵּן, וְכָל הַדְּבָרִים וְהַתְּקַדְּמוֹת שֶׁמִּקְּדָם, הֵם בְּחִינַת פְּסִלַת, שֶׁנִּסְרִין וְנִפְסְלִין סְבִיב הַמְּכַוֵּן. כְּמוֹ כֵּן בְּהַתְּבוֹנְנוֹת הַתּוֹרָה, צָרִיךְ לִילֵךְ מִקְּדָם, וְלִסְבֹּב בְּכַמָּה סְבִיבִים, עַד שֶׁבָּאִים אֶל הַמְּכַוֵּן. וְהָעֶקֶר הוּא הַמְּכַוֵּן, וְכָל אֵלּוֹ הַסְּבִיבִים, הֵם בְּחִינַת פְּסִלַת,

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בְּזֶלַל – לְאָמַר מִזֶּה רִנְיָת זִצְיָיִל "לְעֹד לְעֹד מִקֹּדֶה שִׁדְּךָ לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכַל" –
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

וְהֵם בְּחִינַת עֲשִׂירוֹת, שְׁעַל יְדוּ בָּאִים אֶל הַהֲתַבּוֹנָנוֹת. וְזֶה בְּחִינַת: "פָּסֵל לָךְ" – הַפְּסֵלֶת יִהְיֶה שְׁלָךְ, מִשָּׁם נִתְעַשֵּׂר מִשָּׂה. כִּי זֶה הַפְּסֵלֶת שֶׁל לִוְחֹת, הֵם בְּחִינַת הַסְּבוּבִים, שְׁנִנְסָרִין וְנִפְסָלִין סְבִיב סְבִיב הַהֲתַבּוֹנָנוֹת. וְהֵם בְּחִינַת עֲשִׂירוֹת כַּנ"ל, שְׁעַל יְדוּ בָּאִים אֶל הַהֲתַבּוֹנָנוֹת כַּנ"ל. וְזֶה אוֹתִיּוֹת מִמּוֹן, רָאשֵׁי-תִבּוֹת מִשָּׁם נִתְעַשֵּׂר מִשָּׂה. וְהַי"וּ הוּא בְּחִינַת הַלִּוְחֹת, שְׁמִשָּׁם נִתְעַשֵּׂר מִשָּׂה, כִּי הַלִּוְחֹת אֶרְכָּן ו' וְרַחֲבָן ו' וְכוּ' כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (בְּבֵא-בִתְרָא י"ד):

ב וְלָבֹא לְעֲשִׂירוֹת הַזֹּאת, הוּא עַל יְדֵי בְּחִינַת תִּקּוּנֵי עֲתִיק. בְּחִינַת אֲרִיכוֹת יָמִים, בְּחִינַת זְקֵן. כִּי צָרִיךְ אֲרִיכוֹת יָמִים, כִּדֵּי לְקַבֵּל בְּתוֹכוֹ אֶת הָעֲשִׂירוֹת שֶׁל הַהֲתַבּוֹנָנוֹת: וְאֲרִיכוֹת יָמִים, הֵינּוּ שְׁצָרִיךְ שִׁירָאָה לְהֶאֱרִיךְ וּלְהַגְדִּיל יָמָיו. כִּי כָל יוֹם וְיוֹם מִמָּקוֹם שְׁמִתְחִיל אֵצֶל כָּל אֶחָד, בּוֹדֵאֵי בִתְחִלָּה הוּא קָצָר. הֵינּוּ שְׁבִתְחִלַת הַיּוֹם, קָשָׁה עָלָיו מְאֹד הָעֲבוּדָה שְׁצָרִיךְ לַעֲשׂוֹת בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם, כְּגוֹן לְהִתְפַּלֵּל וּלְלַמֵּד וְכוּ' וְכוּ'. וְעַל כֵּן הַיּוֹם בִּתְחִלָּתוֹ הוּא קָצָר, כִּי צָרִיךְ לְהִתְחִיל מְעַט מְעַט, וְאַחֲרֵיכֵן מִתְרַחֵב וְהוֹלֵךְ בְּעֲבוּדָתוֹ. וְצָרִיךְ הָאָדָם לְרִאֲוֹת לְהַגְדִּילָהּ וּלְהִתְרַחֵבָהּ וּלְהֶאֱרִיךְ כָּל שָׁעָה וְשָׁעָה שְׁבֵא אַחַר כָּךְ, לְהַגְדִּיל וּלְהִתְרַחֵב בְּתוֹסְפוֹת קִדְשָׁה. וְכֵן כְּשֵׁבֵא יוֹם הַשְּׁנַי, יִהְיֶה הוֹלֵךְ וּמִתְרַחֵב בְּתוֹסְפוֹת קִדְשָׁה יִתְרָה. וְכֵן בְּכָל פֶּעַם וּפֶעַם יִהְיוּ יָמָיו מִתְרַחֲבִין בְּתוֹסְפוֹת קִדְשָׁה, וְזֶה בְּחִינַת אֲרִיכוֹת יָמִים:

וְאַבְרָהָם שְׁזָכָה לְבְּחִינַת זְקֵן בְּחִינַת אֲרִיכוֹת יָמִים עַל-יְדֵי-זֶה זָכָה לְעֲשִׂירוֹת בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית כ"ד): וְאַבְרָהָם זְקֵן בָּא בַּיָּמִים וְה' בֵּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל: וְזֶה בְּחִינַת (תְּהִלִּים קי"ט): מִזְקָנִים אֶתְבוֹנָן שְׁעַל יְדֵי בְּחִינַת זְקֵן הַנ"ל בָּא לְהִתְבּוֹנָנוֹת שֶׁהוּא

בָּא עַל יְדֵי עֲשִׂירוֹת, שְׁנַמְשָׁךְ לְתוֹךְ אַרְיִכוֹת יָמִים, שֶׁהוּא בְּחִינַת זָקֵן כַּנ"ל:

ג. וּבְחִינַת זָקֵן, דְּהִינּוּ לְהַרְחִיב וּלְהַאֲרִיךְ יָמָיו בְּתוֹסֶפּוֹת קְדוּשָׁה בְּכָל פַּעַם כַּנ"ל. הוּא עַל יְדֵי יִרְאָה, שֶׁהִירְאָה מְבִיָּאָה תוֹסֶפּוֹת קְדוּשָׁה בְּכָל יוֹם וְיוֹם. שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִתְאַרְכִּין וְנִתְרַחֲבִין הַיָּמִים, בְּבְחִינַת (מְשָׁלִי י) "יִרְאֵת ה' תוֹסִיף יָמִים". וְזֶה בְּחִינַת (יִשְׁעִיָּה ל"ג): "יִרְאֵת ה' הִיא אוֹצְרוֹ", בְּחִינַת (בְּרָכוֹת ס"א): 'עֲשָׂאָה כְּאוֹצָר', שֶׁהוּא קָצָר מְלֻמְעָה וְרָחֵב מְלֻמְטָה. כִּי הִתְחַלַּת הַיָּמִים הֵם קְצָרִים, וְאַחֲרֵכֶךָ מִתְרַחֲבִין וְהוֹלְכִין, בְּתוֹסֶפּוֹת קְדוּשָׁה, עַל-יְדֵי הִירְאָה כַּנ"ל. נִמְצָא שְׁזוֹכִין עַל-יְדֵי הִירְאָה, לְאַרְיִכוֹת יָמִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת זָקֵן, בְּחִינַת תְּקוּנֵי עֵתִיק, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִין לְעֲשִׂירוֹת. כִּי הִירְאָה שׁוֹמֵרֵת מִהַפֶּךְ שֶׁל עֲשִׂירוֹת, דְּהִינּוּ עֲנִיּוֹת, שֶׁבָּא עַל יְדֵי בְּחִינַת: "שֶׁקֶר הֵחֵן וְהֶבֶל הַיָּפִי".

כִּי יֵשׁ כִּמְהַ מִינֵי חֵן שֶׁל שֶׁקֶר, שְׁעוֹשִׂים בְּעַמִּידָה, וּבְאַכִּילָה, וּבְדַבּוּרוֹ עִם אֲנָשִׁים, וְכֵן בְּשִׂאָר דְּבָרִים, וּלְכָל דָּבָר יֵשׁ חֵן אַחֵר מִיָּחָד. וְכָל אֵלוֹ הַחֲנוּת שֶׁל שֶׁקֶר, הֵם בָּאִים עַל-יְדֵי הֶבֶל הַיָּפִי, בְּבְחִינַת: "שֶׁקֶר הֵחֵן וְהֶבֶל הַיָּפִי". דְּהִינּוּ, מִי שֶׁאִינּוּ נִשְׁמָר מִיָּפִי הַנָּשִׂים, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ תְּאַוּת שֶׁל אֵלוֹ הַחֲנוּת שֶׁל שֶׁקֶר. וְיִרְאָה הוּא הֶפֶךְ מִזֶּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מְשָׁלִי ל"א): "שֶׁקֶר הֵחֵן וְהֶבֶל הַיָּפִי, אֲשֶׁה יִרְאֵת ה' הִיא תִתְהַלֵּל".

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מַוְהָר"ן הַיָּפִי:

פֶּתַח רַבִּי שִׁמְעוֹן – ס

א דַּע שֶׁיֵּשׁ שְׁבִילֵי הַתּוֹרָה שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם הַתְּבוּנָנוֹת גְּדוֹל מְאֹד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לָבוֹא לְהַתְּבוּנָנוֹת הַזֹּאת כִּי אִם עַל-יְדֵי עֲשִׂירוֹת גְּדוֹל מְאֹד.

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בְּסֵלֶן • צִמְרֵן מִזֶּה רִנְיָתָהּ זִיכָרֹן לְ"צֶדֶק צְדִיק מִקֻּוֹה שִׁדְדָהּ צִדְדֵי מִסְפְּרֵי רַבְּנָנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל" •
• "חֵק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנִיחָהּ" שְׁעָרֵי יְשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת •

וּבְנֵי יִשְׁשָׁכָר שֶׁהָיָה לָהֶם הַתְּבוּנָנוֹת הַזֹּאת בְּבַחֲיֵנָת: "וּמִבְּנֵי יִשְׁשָׁכָר יוֹדְעֵי בִינָה" (דְּבָרֵי-הַיָּמִים א י"ב לג) לֹא זָכוּ לָזֶה כִּי אִם עַל-יְדֵי עֲשִׂירוֹת, בְּחֵינָת: "יִשְׁשָׁכָר חֲמוֹר גָּרָם" (בְּרֵאשִׁית מ"ט יד) וְתִרְגֹּמוֹ: 'עֲתִיר בְּנִכְסִין'. וְעַל כֵּן כָּל הַנְּבִיאִים הָיוּ עֲשִׂירִים כְּמֵאמֶר חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה. וְכֵן עוֹד כַּמָּה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים מְאֹד שֶׁהָיוּ עֲשִׂירִים גְּדוֹלִים מְאֹד. בְּפֶרֶט אֹתָם שְׁעָבַר דֶּרֶךְ יָדָם הַתּוֹרָה, דִּהְיָנוּ מִשָּׁה רַבָּנוּ שֶׁהֵבִיא הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל וְכֵן רַבֵּי שְׁפִדָר וְחֲתָם אֶת הַמִּשְׁנָיוֹת וְכֵן רַב אֲשִׁי שְׁפִדָר וְחֲתָם אֶת הַתְּלָמוֹד, שְׁכָלָם הָיוּ עֲשִׂירִים גְּדוֹלִים מְאֹד כְּמֵאמֶר חֲכָמֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה. כִּי צָרִיכִין עֲשִׂירוֹת גְּדוֹל לְהַתְּבוּנָנוֹת הַזֹּאת כִּנ"ל:

ב לְבוֹא לְעֲשִׂירוֹת דְּקִדְשָׁה הַזֹּאת הוּא עַל-יְדֵי אֲרִיכַת יָמִים הֵינּוּ שִׁירָאָה שְׁכָל יוֹם וְכָל שָׁעָה שֶׁבָּאָה אַחֲרֵיכֶן תִּהְיֶה אֲרִיכָה וְרַחֲבָה יוֹתֵר בְּתוֹסֶפֶת קִדְשָׁה וְטָהָרָה. כִּי כָל יוֹם וְיוֹם מִמְּקוֹם שְׁמִתְחִיל אֲצֵל כָּל אֶחָד בְּתַחֲלָה הוּא קָצֵר הֵינּוּ שֶׁבְּתַחֲלַת הַיּוֹם קָשָׁה עָלָיו מְאֹד הָעֲבוּדָה שְׁצָרִיךְ לַעֲשׂוֹת בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם. וְעַל כֵּן צָרִיכִין הַתְּגַבְּרוֹת גְּדוֹל מְאֹד בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְבַל יִפֹּל מִזֶּה שְׁרוּאָה כְּבִדּוֹת הָעֲבוּדָה בְּכָל יוֹם, רַק יִתְחַזֵּק בְּכָל יוֹם לְהַתְּחִיל מִן הַמִּצַּר וְהַדְּחָק וְהַכְּבִדּוֹת הַגְּדוֹל כְּפִי מַה שְׁיֻכַּל לְהַתְּגַבֵּר וְאַחֲרֵיכֶן יִהְיֶה מִתְּרַחֵב וְהוֹלֵךְ בְּעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה שֶׁבָּאָה אַחֲרֵיכֶן יִרְאֶה לְהַגְדִּילָהּ וּלְהַרְחִיבָהּ בְּתוֹסֶפֶת קִדְשָׁה וְכֵן בְּכָל יוֹם מִיָּמֵי חַיָּיו יִרְאֶה לְהַגְדִּילוֹ וּלְהַרְחִיבוֹ בְּתוֹסֶפֶת קִדְשָׁה יִתְרָה מִיּוֹם שֶׁלִּפְנָיו וְכֵן לְעוֹלָם, וְזֶה עֵקֶר אֲרִיכַת יָמִים שְׁעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִין לְעֲשִׂירוֹת דְּקִדְשָׁה. וְזֶהוּ: "וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים" (בְּרֵאשִׁית כ"ד א) הֵינּוּ אֲרִיכַת יָמִים הַנִּ"ל וְעַל-יְדֵי-זֶה: "וְה' בֵּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל" הֵינּוּ בְּעֲשִׂירוֹת דְּקִדְשָׁה הַנִּ"ל:

ג על ידי יראה זוכין לאריכות ימים הנ"ל בחינת: "יראת ה' תוסיף ימים" (משלי י" כז) הינו שהיראה מביאה תוספת קדשה בכל יום ויום שעל ידי זה נתארכין ונתרחבין הימים כנ"ל:

סדר השי מוהר"ן הי"מ:

שפה (מז) פעם אחת דברתי עמו וזכרנו לברכה ואמרתי לפני ששיחתו הוא תורה ממש, והודה לדברי. ואמר שכמו שלמדן אי אפשר לו לדבר בלי שיבוא בתוך דבריו דברי תורה, איזה דבור של גמרא וכיוצא בדרך הלומדים, כמו כן בכל דבריו מכרח שיבוא בתוכם עניני תורה כדרכו. באשר ראינו בעינינו כמה פעמים שנעשו כמה תורות משיחתו, שמאותו השיחה ממש נעשה אחר כך תורה נפלאה וזה מה שראינו בעינינו מלבד הנסתרות רבות שיש בזה שאי אפשר לידע לאנשים בערכנו:

שפז (מח) ספר שדרכו היה שהיה מדבר תחנות ובקשות הרבה מאד לפני השם יתברך בשיבתו על השלחן בסעודה שלישית בחדרו בינו לבין עצמו. והיה מרבה לדבר מאד לפני השם יתברך עד שהתחיל לדבר מאליו תורה בלי כוונה כלל. והטה אזנו לדברי תורתו שיצאו מפיו אז, וראה שהם דברים יפים וראויים לאמרם. והן הן הדברים שאמרתי לפרקים במוצאי שבת אחר הבדלה הינו שאלו הדברים הם מהתורה שאמר בסעודה שלישית מאליו כנ"ל:

שפז (מט) שיך לענין מה שאמר שבמאמר בקרב שם יש כוננת קדוש (לעיל אות כ"ב) אחר כך שמעתי שכוונות של קדוש הם באמת במאמר בקרב עלי השני בסימן ק"א:

שפח (נ) אמר שגם בני אדם השומעים התורה של הצדיק האמת ואינם מבינים אותה, לעתיד בעולם הבא יבינו. כי העקר תורה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בְּסֵלֶחַ אָמַר מִזֶּה רִנָּתוֹ יִצְחָק לְעַד אֲנִי מִקֻּוֹה שִׁדְיָה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל יְמֵינוּ
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנִיחָה" שְׁעֵי יוֹשֵׁבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

שָׁלוֹ הִיא לְהַנְשָׁמוֹת שְׁלָנוּ. שְׂכָשְׁנָבוֹא לְעוֹלָם הַבָּא יִהְיוּ הַנְשָׁמוֹת שְׁלָנוּ בְּקִיָּאִים בְּאוֹתָן הַתּוֹרוֹת הַגְּבוּהִים מְאֹד. גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה צָרִיךְ לְקִיָּמָם בְּפִשְׁיטוֹת עַל-כָּל-פְּנִיִם לִילָךְ בָּהֶם, כִּי אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ מִפִּי הַקָּדוֹשׁ כִּמְהָ פְּעָמִים שְׂצָרִיכִין לִילָךְ עִם אוֹתָם הַתּוֹרוֹת, דְּהֵינּוּ לִילָךְ אִיזָה זְמַן עִם זֹאת הַתּוֹרָה. וְכָל הָעֲבוֹדוֹת שְׁלוֹ מִבְּקָר עַד עָרֵב יִהְיוּ עִם הַלּוֹךְ שֶׁל אוֹתָהּ הַתּוֹרָה שֶׁהוּא הוֹלֵךְ בָּהּ בְּעֵת הַהוּא. וְאַחֲרֵי-כֵן יִלָּךְ אִיזָה זְמַן עִם תּוֹרָה מִמְּאָמַר אַחֵר, וְכֵן יִתְנַהֵג תָּמִיד, עַד אֲשֶׁר יַעֲבֹר וְיִלָּךְ עִם כָּל הַתּוֹרוֹת שֶׁאָמַר, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲזֹר לָזֶה. וְהָעֶקֶר לְבַל יִהְיֶה מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל שֶׁלֹּא יִרְצֶה לְחַטֵּף הַכֹּל בְּבֵת אַחַת, וְרַק צָרִיךְ לְהִתְנַהֵג בְּנִחַת בְּהַדְרָגָה מְעַט מְעַט וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה יוּכַל לְזַכּוֹת לְמָה שֶׁיִּזְכָּה עַד שֶׁיִּזְכָּה לְקִיָּם הַכֹּל:

שֶׁפֶט (נא) הַקָּשֶׁר וְהַחֲבוּר שֶׁל הַתּוֹרוֹת שְׁלוֹ הוּא כְּעֵין בְּנִין וְאַרְיָגָה מִמָּשׁ, שְׁבֵת-חֲלָה מִקָּשֶׁר וּמִחֲבֵר אֵלּוֹ שְׁנֵי דְבָרִים יַחַד. וְאַחֲרֵי-כֵן קוֹשֶׁר וּמִחֲבֵר דָּבָר שְׁלִישִׁי לְהַשְׁנִי בְּכִמְהָ קָשָׁרִים חֲזָקִים וְכֵן מִשְׁלִישִׁי לְרַבִּיעִי וְכֵן לְהֶלֶן וְכוּ'. אֵךְ עַל-פִּי רַב חוֹזֵר בְּכָל פְּעַם לְחֹזֵר וּלְקָשֶׁר אֵלּוֹ הָאֲרָבָעָה דְבָרִים יַחַד.

כִּי מִתְחַלָּה אֵין הַקָּשֶׁר שְׁלָהֶם יַחַד, רַק מִזֶּה לָזֶה דְּהֵינּוּ מִהֲרָא שׁוֹן לְשָׁנִי וּמִהֲשָׁנִי לְשָׁלִישִׁי וּמִהֲשָׁלִישִׁי לְרַבִּיעִי, אֲבָל עַדִּין אֵין קָשֶׁר לְהַרְבִּיעִי בְּהֲרָא שׁוֹן, אֲבָל אַחֲרֵי-כֵן מִבִּיא פָּסוּק אִזּוֹ מְאֹמַר רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה אִזּוֹ שְׂאָר רְאִיָּה אַחֲרֵת שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מִקָּשָׁרִים יַחַד עַד שְׁמִחְבָּר בְּקָשֶׁר הַדֵּק הֵיטֵב כָּל אֵלּוֹ הָאֲרָבָעָה דְבָרִים יַחַד. וְאַחֲרֵי-כֵן חוֹזֵר וּמִקָּשֶׁר עוֹד כִּמְהָ דְבָרִים זֶה לָזֶה. וְיַחַד כָּלָם הוּא מִקָּשֶׁר לְהַחֲבוּר וְהַקָּשֶׁר הֲרָא שׁוֹן.

וּבִתְחִלָּה אֵין קָשֶׁר לְשָׁנִי הַחֲבִילוֹת הַקָּדוֹשׁוֹת הָאֵלּוֹ, כִּי אִם עַל-יְדֵי אִיזָה קָשֶׁר שֵׁישׁ בֵּין דָּבָר אֶחָד מִהַחֲבִילוֹת הַשְּׁנֵיָה לְדָבָר אֶחָד

מהחבילה הראשונה. אבל אחר-כך הוא חוזר לקשרם בראיות
 ודרכים נפלאים שממשיך קורות לקשר הבנין משלישי שבראשון
 לרביעי שבשני, ומשם לשני שבשלישי. ואחר-כך מחבילה שניה
 לשלישית גם-כן כך, וכן להלן, ואחר-כך מקשרם כלם יחד בדרך
 נפלא. וכל זה הענין שמעתי והבנתי מפיו הקדוש למחרת יום
 הכפורים תקע"א שקדם הסתלקותו, ועדין צריכין להרחיב הדבור
 בזה ולהביא לזה דגמא מכמה תורות כדי שתבין ענין זה היטב
 ותבין מעט דרכי הספר הקדוש הזה.

סדר לקוי עיצות היופני:

יג כשאדם חושב מחשבות טובות בתורה ועבודה ועל-ידי-זה
 זוכה להבין בכל פעם יותר, על-ידי-זה נצול מכל אורב ומסטיין,
 ובורחים ממנו כל המשחיתים ואינו ירא מהם כלל (שם).
 יד חדש אלול הוא הזמן המסגל יותר לזכות לדעת, דהינו שיזכה
 להשיג המקיפין של השכל ולעשות מהמקיף פנימי, עד שיהיה לו
 מקיפים אחרים, ועל-ידי-זה עושה לבושין לנשמתו ונצול מכל
 אורב ומסטיין כנ"ל (שם).

טו כשאדם עושה איזה מצוה, יש כח בהמצוה לילך ולעזרר כל
 העולמות לעבודת השם יתברך, ועל-ידי-זה נמשך ברכה לכל
 העולמות. ועקר הברכה שנשפע מלמעלה הוא שכל, וכשבא
 למטה נעשה לכל אחד ואחד כפי רצונו. בכך מי שהוא בעל-נפש
 צריך לבין רצונו שימשך ברכת השכל. וצריך להמשיך אמונה
 לתוך ברכת השכל, כי אין לסמוך על השכל בעצמו פידוע. גם
 על-ידי פנימיות הברכות שנמשכין על-ידי המצות, נתברך
 המישב והמסדר את המחין וכו', ועל-ידי כל זה זוכה להשיג האור
 שהוא למעלה מנר"ן וכו', שהוא אור אין-סוף, שאי אפשר

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'צמ"ג מוהר"ג זצ"ל "צדק צדקוה שד"ך צדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ג"
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לְהַשְׁיִגוֹ בְּשׁוֹם שְׂכָל כִּי אִם עַל-יְדֵי עֲשִׂית הַמַּצּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּמִשִּׁיגִין אוֹתוֹ בְּבַחֲיַנַּת מָטִי וְלֹא מָטִי וְכוּ' (ע' בפנים סימן כד).

טו צָרִיךְ כָּל אָדָם לְהוֹצִיא אֶת עֲצָמוֹ מִהַמְדָּמָה וְלַעֲלוֹת אֶל הַשְּׂכָל, שֶׁלֹּא יִלְךְ אַחֵר תְּאֵוֹת הַמְדָּמוֹת, תְּאֵוֹת הַבְּהֵמִיּוֹת, רַק שִׁילְךְ אַחֵר הַשְּׂכָל, כִּי הַשְּׂכָל מְרַחֵק כָּל הַתְּאֵוֹת לְגַמְרֵי וְכָל הַתְּאֵוֹת הֵם הַפֶּךְ הַשְּׂכָל, וְהֵם רַק בְּכַח הַמְדָּמָה שֶׁהוּא כַח הַבְּהֵמִיּוֹת, כִּי גַם בְּהֵמָה יֵשׁ לָהּ זֶה הַכַּח וְהִיא מִתְאֵוֶיֶת גַּם-כֵּן לְתְּאֵוֹת אֱלֹהֵי וּכְשֶׁנִּמְשָׁךְ אַחֵר הַמְדָּמָה שְׂבַלְב, זֶהוּ בְּחִינַת שְׂרִירוֹת הַלֵּב, שֶׁהוּא הוֹלֵךְ אַחֵר הַמְדָּמָה שְׂבַלְב וְעוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה בְּהֵמָה מִמֶּשׁ. וְצָרִיךְ לְצִאת מִשְׂרִירוֹת הַלֵּב וּלְשַׁבֵּר לְבוֹ הָאֵבֶן וְלִילְךְ אַחֵר הַשְּׂכָל (שם כה).

יז וְאַפְלוּ אִם כָּבֵר שָׁבַר הַמְדָּמָה וּבְזֶה הַקִּים אֶת תְּכוֹנֹת שְׂכָלוֹ, עִם כָּל זֶה הַשְּׂכָל עֲדִין בְּכַח. וְצָרִיךְ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּשְׂכָלוֹ, הֵינּוּ לְחַקֵּר וּלְחַשֵּׁב בּוֹ בְּעִבּוֹדַת-הַשֵּׁם, וְאִז כְּשֶׁחֹקֵר בְּשְׂכָלוֹ וּמִשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ, אֲזִי הוּא מוֹצִיא הַשְּׂכָל מִן הַכַּח אֶל הַפֶּעַל. וְאַחֲרֵכֶךְ כְּשֶׁמִּשִּׁיג בְּשְׂכָלוֹ כָּל מַה שִּׁישׁ בְּיַד אֲנוּשֵׁי לְהַשְׁיִג זֶהוּ הַשְּׂאֲרוֹתָיו לְאַחֵר מִיִּתָּהּ. וְעַקֵּר קִיּוּמוֹ שֶׁל אָדָם לְאַחֵר מִיִּתָּתוֹ [אֵינּוּ] אֶלָּא זֶה הַשְּׂכָל דְקָדְשָׁה שְׂקָנָה וְהַשְׁיִג בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה (שם).

סֵדֶר שְׂיָחוֹת הַר"ן הַיּוֹמִי:

רי אָמַר: כָּל מַה שֶׁהוּא צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת בְּרַבִּים קָשָׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד וְצָרִיךְ שְׂיָחִיָּה לוֹ מְסִירַת נַפְשׁ מִמֶּשׁ עַל זֶה וְסִפֵּר שְׂקָדָם הַקְּדוּשׁ כְּשֶׁרוֹצֶה לְהַתְּחִיל תְּבָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל הַקְּדוּשׁ נְדָמָה לוֹ שֶׁתִּצָּא נַפְשׁוֹ מִמֶּשׁ וְכֵן קָדָם אֲמִירַת הַתּוֹרָה כְּשֶׁרוֹצֶה לְהַתְּחִיל לֹאמֵר תּוֹרָה אֲזִי נְדָמָה לוֹ שֶׁבְּתֵבָה הָרֵאשׁוֹנָה שִׁיאָמַר תִּצָּא נַפְשׁוֹ מִמֶּשׁ (וְיֵאָמַר אֵיךְ וְיֵאָמַר לְאֲזִין דָּאֵם עֲרִשְׁטַע וְוֹאֲרַט דְּאֶכְט זִיךְ מִיר אָט גֵּיִיא אֵיךְ אוֹיִם) וְלֹא הָיָה מִתְפַּלֵּל לְפָנֵי הָעַמּוּד בְּשׁוֹם פֶּעַם וְלֹא עֲשָׂה שׁוֹם דְּבָר

כִּי־צֵא בְּזֶה כְּגֹן קְרִיאַת הַמִּגְלָה וְקְרִיאַת הַתּוֹרָה, וְאַפְלוּ לְקָרוֹת
 לְפָנַי הַתּוֹקֵעַ וְשֹׁאֵר דְּבָרִים כְּאַלְהָה, רַק קְדוּשׁ וְזִמְרוֹת עַל שְׁלֹחֲנוּ
 בְּשִׁבְתַּת קֹדֶשׁ וְאַמִּירַת הַתּוֹרָה וְגַם זֶה הָיָה כְּבִד עָלָיו מְאֹד כַּנִּזְכָּר
 לְעִיל וְאַפְלוּ כְּשֶׁהָיָה צָרִיד לֹאמַר קְדִישׁ עַל אִמּוֹ בְּיוֹם הַיָּאֲרֻצִּיט
 הָיָה קָשָׁה וְכָבֵד עָלָיו מְאֹד:

רִיא הָיָה מִתְּלוֹצֵץ מְאֹד מִהַחֹלְקִים עָלָיו וְאוֹמְרִים שְׁתוֹרְתוֹ קִבֵּל
 מִזְקָנוֹ רַבִּי נַחֲמָן הָאֲרִידַעֲנִקִיר זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה וְאָמַר בְּדֶרֶךְ צַחוֹת:
 כִּמָּה הֵיטִיב עָמִי זְקֵנִי שֶׁהִשְׁאִיר לִי תוֹרוֹת כְּאֵלוֹ מְכֹון מִמָּשׁ לְכָל
 עֲנִין וְעֲנִין שִׁיְהִיָּה מִעֲנִינָא דְיוֹמָא וְכִפִּי מַה שֶּׁצָּרִיכִין הָאֲנָשִׁים
 הַשׁוֹמְעִים, כְּגֹן עַל שִׁבְתַּת חֲנֻכָּה מְחַנְכָּה, וְעַל שִׁבְתַּת נַחֲמוּ כִּי־צֵא
 בּוֹ וְכוּ', וְכָל הָאֲנָשִׁים עִם כָּל הַצְּטֻרְכוֹתֵם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
 יִהְיוּ נִכְלָלִים בְּזֹאת הַתּוֹרָה בְּאוֹתוֹ הָעֵת, וְכָל מַה שֶּׁעָבַר בְּעוֹלָם
 אֶזְ וְכוּ' כְּלֹאמַר הֲלֹא בְּתוֹרְתוֹ הָיָה כָּלֹל כָּל מַה שֶּׁהָיָה צָרִיד כָּל
 אֶחָד וְאֶחָד מִהַשׁוֹמְעִים, כְּאֲשֶׁר רָאִינוּ בְּעֵינֵינוּ בְּפִשְׁיֻטוֹת כִּמָּה
 וְכִמָּה מַעֲשִׂיּוֹת נוֹרְאוֹת בְּעֲנִין זֶה, אִיךָ מַה שֶּׁהָיָה צָרִיד כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת וְכָל מַה שֶּׁעָבַר בְּעוֹלָם אֶזְ הַכֹּל נִכְלָל
 בְּתוֹרְתוֹ וְגַם הַתּוֹרָה דְּבִרְהָ מִעֲנִינָא דְיוֹמָא מְלַבֵּד שֹׁאֵר עֲנִינִים
 וְחִדוּשִׁים נִפְלְאִים שֶׁרָאִינוּ בְּשַׁעַת אֲמִירַת תּוֹרְתוֹ הַנוֹרְאָה שֶׁכָּל מִי
 שֶׁהָיָה לוֹ מַח בְּקִדְקִדּוֹ רָאָה שֶׁהֵם דְּבָרֵי אֱלֹקִים חַיִּים שֶׁנִּתְגַּלוּ לוֹ
 עֲתָה מִן הַשָּׁמַיִם מִמָּקוֹר עֲלִיּוֹן קְדוּשׁ וְנוֹרָא וְנִשְׁגָּב מְאֹד מְאֹד כִּי
 הָיָה חִדוּשִׁים חִדוּשִׁים שֶׁלֹּא נִשְׁמְעוּ בְּעוֹלָם וְאִיךָ יַעֲלֶה עַל הַדַּעַת
 שְׁטוֹת כְּזֶה שֶׁזְּקָנוֹ רַבִּי נַחֲמָן זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה, הַשְׁאִיר לוֹ כָּל כָּךְ
 תּוֹרוֹת וְכָל כָּךְ מַעֲשִׂיּוֹת וְכָל כָּךְ שִׁיחוֹת נִפְלְאוֹת וְכָל כָּךְ שִׁיחוֹת
 וְעֲצוֹת נִפְלְאוֹת שֶׁדִּבֶּר עִמָּנוּ וְכוּ', וְהַכֹּל הִגִּיעַ לְרַבְּנוֹ, זְכָרוֹנוֹ
 לְבִרְכָה דִּיקָא וּמִקְדָּם לֹא נִשְׁמַע לְשׁוֹם אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם דְּבָר אֶחָד

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'סמב - אמר מוהר"ש זצ"ל "צדק מצוה שדף צדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

מאלו התורות והחדושים שגלה זקנו מי פתי ושוטה שישמע
לדבר הבל וכזב ושטות כזה:

גם אמר שמי שהיה יודע ומכיר את זקנו הקדוש מורנו הרב רבי
נחמן הארידענקיר זכר צדיק לברכה, יודע שלא היה בעל תורה
כזה כי אף על פי שהיה צדיק קדוש ונורא מאד מאד, אבל לא
היה בעל תורה כל כך מכל שכן וכל שכן חדושים כאלה וכו'
ופעם אחת היה פה איש אחד זקן מסלאפקוויץ שהיה יודע את
זקנו הרב הקדוש מורנו הרב רבי נחמן הארידענקיר זכרוננו
לברכה והיה עומד לפני רבנו זכרוננו לברכה ענה ואמר, הם
אומרים שתורתך היא מזקני רבי נחמן זכרוננו לברכה אם היה
זקני רבי נחמן בעצמו שומע תורתך היה אצלו גם כן חדוש וכו':

סדר שאלתו ערוך הימני:

(יא) מי שנתלכלכה ידו בטיט מקנחה בזנב הסוס ובזנב הפרה
ובמפה הקשה העשויה לאחוז בה קוצים אבל לא במפה שמקנחים
בה ידים שלא יעשה כדרך שהוא עושה בחול ויבא לכבס המפה:
(יב) אסור לנגב כוס שהיה בו מים או יין במפה משום דאתי לידי
סחיטה: (יג) אין מסתכלין בשבת במראה של מתכת שהיא
חריפה כאיזמל (פ"י כעין סכין קטן חד וחריף) דחיישינן שמא ישיר בה
נימין המדולדלין ואפילו אם הוא קבוע בכותל אבל מותר
להסתכל במראה שאין בה חשש זה אפילו אינה קבועה:

סימן דש (א) אדם מצווה על שביתת עבדו שמל וטבל לשם
עבדות וקבל עליו מצות הנוהגות בעבד אבל אם לא
מל וטבל אלא קבל עליו שבע מצות בני נח הרי הוא כגר תושב
ומותר לעשות מלאכה בשבת לעצמו אבל לא לרבו ואסור לכל
ישראל לומר לו לעשות מלאכה בשבת לצורך ישראל ואפילו מי

שאינו רבו ואם לא קבל עליו שום מצוה אלא עדיין הוא כותי גמור דינו שוה לקבל עליו שבע מצות ולפי"ז צרכי חולה שאין בו סכנה דקימה לן אומר לאינו יהודי ועושה וכן מת ביו"ט ראשון דקימא לן יתעסקו בו עממין אסור לומר לעבד ישראל אפילו הוא עובד עבודת גלולים דכיון דמלאכת העבד אסורה מן התורה לא הותרה בדבר שאין בו פקוח נפש ויש חולקים ומתירים בזה ומכל מקום אם היה עושה מלאכת רבו שלא מדעתו וניכר שאינו עושה לדעתו מותר ואינו צריך להפרישו (אפילו קבל עליו שבע מצות) ולישראל אחר שאינו רבו אפילו עושה לדעת ישראל מותר כל שאין שם אמירת ישראל ובלבד שלא יהנה ישראל בשבת מאותה מלאכה ויש אומרים שכל שלא קבל עליו ז' מצות בני נח כיון דאינו יהודי גמור הוא אין רבו מוזהר עליו ולפי זה צרכי חולה שאין בו סכנה וכן צרכי מת ביו"ט ראשון מותר לומר להם לעשותו: הגה וכל עבד שמצווה על שביתתו אסור לצאת בחותם שעשה לו רבו להראות בו שהוא עבדו ואם הוא של טיט מותר לצאת בו כשתלוי בצוארו אבל לא בכסותו ובשל מתכת בכל ענין אסור (טור) ואם העבד עשה החותם לעצמו אפילו בשל טיט בכל ענין אסור (המגיד פי"ט): (ב) והיכא דמותר העבד לעשות מלאכה לעצמו אם אמר לו האדון שיעשה לעצמו ויזון עצמו ביום השבת כיון שהתנה עמו מבעוד יום עושה הוא לצרכי מזונותיו ובלבד בצנעה שלא יהא בדבר חשש רואים: (ג) אינו יהודי גמור שהוא שכיר אין רבו מצווה על שביתתו:

סימן שד (א) בהמה יוצאת במה שמשתמרת בו אבל אם אינה משתמרת בו אז הוי נטירותא יתירתא ביותר והוי משאוי וכן כל דבר שהוא לנוי ולא לשימור לא תצא בו הילכך נאקה יוצאת בזממא דפרזלא שהוא טבעת של ברזל ונוקב

חוק נתן ולא יעבור

ב'סדמ חומר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

חוטמו ומכניסו בו וחמרא לובא בפגא דפרזלא דהיינו בריג"א והגמל באפסר שהוא קבישטר"ו ופרד וחמור וסוס יוצאים באפסר או ברסן שהוא פרינ"ו אבל לא בשניהם ומותר לכרוך חבל האפסר סביב צוארה ותצא בו ומותר לטלטל האפסר וליתנו עליה ובלבד שלא ישען עליה: (ב) אם קשר חבל בפי הסוס הרי זה משאוי לפי שאינו משתמר בו: (ג) לצאת חמור בפרומביא (פי' רסן של ברזל) אסור: (ד) כל בהמה שעסקיה רעים אע"פ שאין בנות מינה צריכות לאותה שמירה והיא צריכה מותר לצאת בה:

סדר לקוטי תפלות היומיומי:

תשצ: רבונו של עולם רבונו של עולם רבונו דעלמא כלא, הורני ולמדני איך לסדר תפלה נאה ואמתית לפניך, מהתורה הנפלאה הזאת אשר זכיתנו ברחמיה הרבים, אשר אתה לבד יודע גבחה ועמקה וסודה ועצם פלאות רחמיה, אשר זכינו ברחמיה הרבים שיהיו צדיקים נוראים כאלו בעולם, חדושים כאלו שיוכלו להלביש ולגלות לנו פלאי סודותיה הנפלאים והנוראים, ולהכניסם בדעתנו הפחותה והפגומה מאד, ולהורות לנו בזה דרך ישרה ואמתית להתקרב אליך באמת, ולהזקנו באמונתך הקדושה לחיותינו כיום הזה, למען עשה כיום הזה להחיות עם רב, "פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה נוראות נפילתי נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד מאת ה' היתה זאת היא נפלאות בעינינו מה נאמר ומה נדבר, מה אשיב לה' כל תגמולוהי עלי" ואחרי אשר גמלתנו טובות כאלה, אשר הקדמת רפואה למכותינו, והקדמת לשלח לנו צדיקים נוראים בעלי השגה כאלה, אשר היו יודעים להמשיך ולגלות תורות נפלאות כאלו, להלביש גנוזיא דמלכא עלאה, באפן שיהיו נמשכין מהם עצות ודרכים ישרים לקרב מרחקים כמוני

אֱלֹהֵי תְּתַבְּרֶךְ לְנִצְחָה, וְחַסְדָּם גָּבַר עָלֵינוּ לְעֶסֶק בְּתַקוּן שְׁחִיקַת שְׁבָרֵי
 שְׁבָרֵי כָּלִי כְּמוֹנוּ הַיּוֹם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּרְנוּ עַל יְדֵי לִבְנוּ הַזּוֹנָה אֲשֶׁר סָר
 מֵעֲלִיךָ, לְשְׁבָרֵי שְׁבָרֵי שְׁבָרִים בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרֶךְ, אֲשֶׁר גַּם הַשְׁבָּרֵי
 שְׁבָרִים נִשְׁבְּרוּ וְנִשְׁחָקוּ כְּאַבָּק וְעָפָר, וְנִתְּלַכְּלוּ בְּכַמָּה מִיָּנִי
 לְכַלּוּכִים וְטַנוּפִים, וְנִתְּפָזְרוּ וְנִפְּזוּ בְּאַרְבַּע כַּנְּפוֹת הָאָרֶץ וַיִּם
 רְחוֹקִים, וְנָפְלוּ לְמַטָּה לְמַטָּה מִן הַשָּׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת, "כְּמוֹ פֶלֶח וּבִקְעָה
 בְּאֶרֶץ נִפְזָרוּ עֲצָמֵינוּ לְפִי שָׂאוֹל שִׁתְּנֵי בְּבוֹר תַּחְתִּיּוֹת בְּמַחְשָׁבִים
 בְּמִצּוֹלוֹת", וְנִתְּפַסְתִּי בְּכַמָּה אֲלָפִים וּרְבָבוֹת רְשָׁתוֹת וּמְכַמּוֹרוֹת
 בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרֶךְ וּמִסְפָּר "כַּמִּים נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפָּרְדוּ כָּל עֲצָמוֹתַי,
 הָיָה לְבִי כְּדוֹנָג נָמַס בְּתוֹךְ מַעֵי רֶשֶׁת הַכִּינּוּ לְפַעְעָמִי, כְּפַף נַפְשִׁי, כָּרוּ
 לְפָנַי שִׁיחָה, נָפְלוּ בְּתוֹכָהּ סָלָה" לוֹיֵא רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ אֲזִי אֲבַדְנוּ
 בְּעֲנֵינוּ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ חֲשַׁבְתָּ מֵרַחוֹק לְהַטִּיב אַחֲרֵיתֵנוּ, וְעָשִׂיתָ
 מֵהַ שְׁעָשִׂיתָ, וּפָעַלְתָּ מֵהַ שְׁפָעַלְתָּ בְּרַחֲמֶיךָ הַטּוֹבִים, וְהַקְּדַמְתָּ
 לְשַׁלַּח לָנוּ צְדִיקִים נְפִלְאִים כְּאַלֹהֵי, אֲשֶׁר הִשְׁאִירוּ אַחֲרֵיהֶם בְּרָכָה,
 סְפָרִים קְדוֹשִׁים וִיקָרִים כְּאַלֹהֵי אֲשֶׁר נִתְּרָבוּ עִבְשׁוּ בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר לֹא
 הִיָּתָה כְּזֹאת מִימֹת עוֹלָם, כִּי יִדְעָתָ עֵצָם חֲלִישוֹתֵנוּ בַּדּוֹרוֹת
 הָאֵלֶּה, עַל כֵּן הִכְנַתָּ וְהִרְבִּיתָ צָרֵי וְתִרְוַפָה לְמַכּוֹתֵינוּ לְבַל תֵּאבֹד
 תַּקּוּתֵנוּ חֲלִילָה:

תִּשְׂאָה: וּבְכֵן עֲזַרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁנִזְנָכָה לְהַרְגִּישׁ וְלִמְצֹא
 עֲצוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים הַגְּנוּזִים בְּחִדוּשֵׁי תוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה וְזִכְנֵי
 לְהַתְּפִיל עֲלֵיהֶם תְּפִלָּה נְאֻה וּמְסֻדֶּרֶת וְלִפְעַל בְּקִשְׁתֵּנוּ בְּרַחֲמִים
 אֲצִלֶּךָ כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה אָנוּ צָרִיכִים לְצַעֲקָ וְלִזְעָק וּלְהִתְאַנַּח
 וּלְהַתְּפִיל וּלְהַסְתִּיכָל לְרַחֲמֶיךָ וְלִישׁוּעָתְךָ, עַד שְׁנִזְנָכָה לְצֵאת לְגַמְרֵי
 מִכָּל הַכְּפִירוֹת וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת וְהַקִּירוֹת וְקִשְׁיוֹת וּמְבוֹכוֹת וּמְכָל מִיָּנִי
 קְלָפוֹת וְתֵאוֹת וּסְטָרִין אוֹחֲרָנִין הַנְּמַשְׁכִּין מִתְּחִלַּת הַצְּמָצוּם שֶׁל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'סמו"ג
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הַחֲלַל הַפָּנוּי וּמֵרְבוּי אֹזֶר, כִּי שְׁנֵיהֶם בְּאַחַד הַשְּׁתַּרְגּוּ עָלֵינוּ יַחַד וּבְעֹוֹנוֹתַי הָרַבִּים אֵינִי יוֹדֵעַ עַל מַה לְצַעֵק קֶדֶם כִּי גַם כְּשִׁמְתֵּיגְבְּרִים הַתְּאֹזֹת וְהַקְּשִׁיּוֹת וְהַבְּלִבּוּלִים הַנִּמְשָׁכִים מִן הַקְּלָפוֹת שֶׁנִּתְּהוּוּ מֵרְבוּי אֹזֶר, מְשִׁבֵּרֵת כָּלִים, גַּם כֵּן קָשָׁה עָלַי מְאֹד לְגַרְשָׁם וּלְשִׁבְרָם וּלְבַטְּלָם כִּי בְעֹוֹנוֹתַי הָרַבִּים נִשְׁבַּרְתִּי מְאֹד מְאֹד וּבְכָל זֹאת לֹא שָׁב אֲפֹ מִמֶּנִּי, וְאֵינוֹ מְקַרֵּר דַּעְתּוֹ בְּזֶה, כִּי אִם עוֹד רוֹצֵה לְהַתְּגַבֵּר עָלַי, וְלְהַכְנִים בְּדַעְתִּי בְּלִבּוּלִים וּמְבוּכוֹת וְקְשִׁיּוֹת וְהַרְהוּרִים וְעַקְמֵימִיּוֹת שֶׁבְּלֵב, הַנִּמְשָׁכִין מִחֲלָל הַפָּנוּי, אֲשֶׁר שָׁם אֵי אֶפְשָׁר לְמַצֵּא אוֹתָךְ בְּשׁוֹם אֶפֶן בְּעוֹלָם, עַל יְדֵי שׁוֹם שֶׁכָּל וְחֻכְמָה, כִּי אִם עַל יְדֵי אֶמוּנָה לְבַד:

תִּשְׁעָב: אֲנִי ה' רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמֶךָ, הַבִּיטָה וְעֲנֵנוּ בְּעֵת צָרָה כִּי לָךְ ה' הִישׁוּעָה, בְּךָ תִּוְחַלְתֵּנוּ אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת, "פְּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי כִּי יַחִיד וְעֲנִי אָנִי", וְכִנִּי לְאֶמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, וְלֹא אֶתְחִיל לְכַנֵּם בְּשׁוֹם חֲקִירָה וְקְשִׁיּוֹת כָּלֵל, רַק אֶזְכָּה לְגַרְשׁ וּלְרַחֵק וּלְבַטֵּל מִדַּעְתִּי וּמִכָּל הָעוֹלָם כָּל מִינֵי חֲקִירוֹת וְקְשִׁיּוֹת, לְבָלִי לְהַסְתִּיכֵל עָלֵיהֶם כָּלֵל, רַק לְהַתְּחַזֵּק תָּמִיד בְּאֶמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, עַד שְׁאֶזְכָּה עַל יְדֵי הָאֶמוּנָה הַשְּׁלֵמָה לְעֵבֵר עַל כָּל הַחֲכָמוֹת וְהַחֲקִירוֹת, וְעַל כָּל הַחֲכָמוֹת שְׂאִינָן חֲכָמוֹת, שֶׁהֵם הַחֲקִירוֹת וְהַמְּבוּכוֹת וְהַבְּלִבּוּלִים וְהַרְהוּרִים הַנִּמְשָׁכִין מִחֲלָל הַפָּנוּי, וְאֶזְכָּה לִידַע וּלְהֶאֱמִין כִּי "אַתָּה הוּא ה' לְבַדְּךָ, אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם, הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כָּלֵם", וּמְלַכּוֹתְךָ בְּכָל מְשָׁלָה, וְאַתָּה מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוּבֵב כָּל עֲלָמִין וְלֹעֲלָא מִכָּל עֲלָמִין, וְתַחֲוֹת כָּל עֲלָמִין, וּבֵין כָּל עֲלָמִין, וְתוֹךְ כָּל עֲלָמִין, וְלִית אֶתְר פָּנוּי מִנְּךָ, וְאַתָּה אֶחָד יַחִיד וּמְיֻחָד בְּתַכְלִית הָאֶחָדוּת, לְעֲלָא מִן כָּלֵא וְלִית לְעֲלָא מִנְּךָ,

סדר הַלְמוּד לְיוֹם א' אָדָר
וְזֶקֶן נָתַן וְכֹל יַעֲבוֹר
(ב' דר"ח אדר) ב'סמו

אַנְתָּה הוּא עֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, וְלִית מַחֲשָׁבָה
תְּפִיסָא בְּךָ כָּלֵל: